

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobce: M. P.**, zastoupeného zákonnou zástupkyní: O. P., proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 27. 10. 2003, č. j. OAM-5565/VL-19-08-2002, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 5. 2004, č. j. 56 Az 129/2003-29,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 27. 10. 2003, č. j. OAM-5565/VL-19-08-2002, zamítl žalovaný žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Žalobce napadl toto rozhodnutí včasnou žalobou u Krajského soudu v Brně; ten žalobu zamítl svým rozsudkem ze dne 20. 5. 2004, č. j. 56 Az 129/2003-29.

Žalobce (dále „stěžovatel“) podal v zákonné lhůtě proti rozsudku Krajského soudu v Brně kasační stížnost, v níž – stejně jako v žalobě – namítl vady řízení před správním orgánem; dále konstatoval, že život na Ukrajině nemá žádnou perspektivu, a vyjádřil své přání žít v České republice. Navrhl, aby byl napadený rozsudek krajského soudu zrušen; požádal současně o nařízení veřejného soudního projednání v přítomnosti svého zástupce a o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů, jakož i o tlumočníka. Požádal též o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; touto žádostí se však soud – s ohledem na rozhodnutí o kasační stížnosti v přednostním pořadí – samostatně nezabýval.

Přípisem ze dne 22. 6. 2004 zaslal krajský soud zákonné zástupkyni stěžovatele formulář prohlášení o majetkových poměrech a vyzval ji, aby řádně vyplněný a podepsaný formulář zaslala soudu ve lhůtě patnácti dnů od doručení výzvy; zároveň ji poučil o tom, že při nesplnění výzvy soud zamítne stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce. Dne 24. 6. 2004 se však zásilku nepodařilo doručit na adresu P. Z., kterou stěžovatel uvedl v kasační stížnosti; pošta na obálce vyznačila jako důvod „odstěhoval se bez udání adresy“.

Z evidence ministerstva vnitra soud zjistil, že stěžovatelova zákonná zástupkyně opustila pobytové středisko již 14. 6. 2004. Ředitelství služby cizinecké a zahraniční policie pak k dotazu soudu dne 8. 7. 2004 sdělilo, že adresa pobytového střediska je její poslední známou adresou; v přípisu ze dne 27. 9. 2004 však již uvedlo poslední známou adresu stěžovatelovy zákonné zástupkyně v soukromí. Soud se tedy pokusil doručit zástupkyni svou výzvu na tuto adresu, a to ve dnech 12. 11. 2004 a 19. 11. 2004. Poprvé se nepřevzatá zásilka vrátila zpět s údajem „na uvedené adrese neznámý“; při druhém pokusu o doručení již soud na obálce vyznačil i jméno ubytovatelky, ovšem adresátka nebyla zastižena. Písemnost tak byla téhož dne uložena na poště a poté se jako nevyžádaná vrátila zpět. Soud pak na obálku vyznačil „doručeno fikcí 29. 11. 2004“.

Usnesením ze dne 8. 12. 2004 krajský soud zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů; své rozhodnutí odůvodnil tím, že i když výzva k předložení potvrzení o majetkových poměrech byla jeho zákonné zástupkyni doručena fikcí podle § 46 odst. 2 o. s. ř. dne 29. 11. 2004, zákonná zástupkyně na ni nereagovala a nedoložila, že jsou u stěžovatele dány předpoklady pro ustanovení zástupce. Usnesením z téhož dne soud stěžovatele vyzval k odstranění nedostatku kasační stížnosti spočívajícího v tom, že stěžovatel není zastoupen advokátem, ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení. Obě usnesení soud zaslal na adresu stěžovatelovy zákonné zástupkyně v soukromí, kde je dne 16. 12. 2004 převzal soused zástupkyně; zástupkyně však na usnesení nereagovala ani ve stanovené lhůtě, ani později. Krajský soud v Brně poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelova zákonná zástupkyně přes výzvu k doložení zastoupení advokátem nepředložila plnou moc udělenou advokátovi; sama přitom nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Účastníku řízení, u něhož jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a u nějž je to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce (§ 35 odst. 7 s. ř. s.); osvobozen od soudních poplatků však může být účastník jen tehdy, pokud doloží, že nemá dostatečné prostředky (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel sice prostřednictvím své zákonné zástupkyně požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, avšak nedoložil soudem požadované skutečnosti, a neumožnil tak soudu zvážit, zda splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení zástupce.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle ustanovení § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2005

JUDr. Marie Žiškova  
předsedkyně senátu

